

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

389.2

Szerző:

Cím: Szegény ember nem tarthat
kutyát Budapesten

Forrás:

Az Est

Hely

Idő

"1925"

Személy

Szegény ember nem tarthat kutyát Budapesten

A tulajdonosok megöletik kedves ebüket, mert nem tudják fizetni a nagy adót
Szomorú jelenetek az állatorvosi főiskolán

— Az Est tudósítójától —

Néhány hónap óta nagy a szomorúság a budapesti kutyák tulajdonosai körében. Az elmúlt évben ugyanis a székesfőváros tanácsa újból *rendelte a kutyadók kérdését*, természetesen nem leszállításról, hanem *felemelésről van szó*. Budapest belső területén ugyanis minden kutya után évenként 25 aranykorona adót kell kivetni, míg a külterületeken a házioroszlók után 2 aranykoronát, a tenyésztési célra szolgáló kutyák után pedig 10 aranykoronát. Az ebtulajdonosok körében csak az előző kategória megadóztatása okozott szomorúságot és elkeseredést, mert a 25 aranykoronát nem mindenki tudja megfizetni. A súlyos adó, amelyet a kutyákra vetettek ki, az embereket érinti, akik vagy eladják kutyáikat, vagy pedig — és ez a gyakoribb eset — elviszik az állatorvosi főiskola klinikájára, dr. Raitais Emil egyetemi tanárhoz, hogy fájdalom nélkül ölje meg a kedves állatokat.

Az állatorvosi főiskola poliklinikájára naponta átlag négy-öt halálra ítélt kutyát hoznak. A legtöbb tulajdonos szegény ember, azonban igen sokan a középosztályból is erre a lépésre határozták el magukat, miután a súlyos adót nem tudják megfizetni. A legtöbbben alig merik az igazi okot

megmondani, szegyenlik a szegénységet és különböző kifogásokkal indokolják, hogy miért akarnak megválni kutyájuktól.

Legutóbb is megjelent az állatorvosi főiskolán egy nyugdíjazott tisztviselő, finom, kedves öreg úr, aki félig sirva közölte Raitais tanár úrral végső elhatározását a kutyája sorsáról. *Több mint tíz évig tartotta a kutyát, amely egyetlen barátja volt, miután az öreg úr agglégény, senkje sincs és lakásában a takarítónőn kívül az egyetlen élőlény a kutya volt.* Öreg napjait ezzel osztotta meg, magános sőtáim ez kísérte és most a súlyos adó miatt mégis kénytelen megválni egyetlen barátjától. A középosztályhoz tartozók mellett azonban rengeteg munkás és munkásasszony is elhozza a kutyáját, mosónők, gyári munkások, gyári munkások és hasonló foglalkozásúak jelennek meg naponta és valamennyien a súlyos adócmeléssel indokolják elhatározásukat.

Legutóbb végignéztünk az állatorvosi főiskolán egy ilyen szomorú aktust. Idősebb néni keletkezett, aki kis fehérszőrű kutyát vezetett maga után. *Sűrű könnyeket hullajtva, halk hangon, a végsőig meghatottan magyarázta, hogy nem tud mást tenni, a végső szükség kényszeríti erre a lépésre, de magának sincs mit enni, nem hogy a kutya után tudna fizetni, 25*

25. 1. 15.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old

aranykoronát. Az ambulancián átvették a kutyát, majd amikor az ítélet végrehajtására került a sor, az öreg anyóka könnyes szemekkel így szólt:

— Nem akarom látni, hogy mit csinálnak vele, inkább kimegyek a szobából.

És már ment is kifelé, szemét törülgetve. A következő pillanatban megragadták a kutyát, amely mintha megérezte volna, hogy ütött utolsó pereget, borzongva húzódott a műtőasztaltól és egész testében rángatózva állt ellent az asszisztenseknek. Mindez azonban hiába volt, mert a sors ellen nincs orvosság. A végzet könyörtelen akarata odafekette a szerencsétlen kis állatot

a műtőasztalra, egy pillanat és az injekció már meg is történt. A fecskendőben strichnin volt, és a befecskendezés után a kutya még néhány másodpercig állt a talpán mintha mi sem történt volna, majd átjárt a halál borzongása, végigterült a műtőszoba kövezetén, egy-két másodperc és mindenek vége volt. Az öreg anyóka viszatartott lélekzettel sridogált az előszobában, majd amikor átnyújtották neki azt a szíjat, amelyen idevezette a kutyát, hirtelen mozdulattal a szívéhez szorította a porázt, amellyel utolsó útjára vezette kedvencét. És ilyen eset naponta több fordul elő. *Külföldön különböző kivégzési módokat használnak, többek között gázkamrákat, nálunk azonban főleg anyagi eszközök hiánya miatt ezt az egyszerű és aránylag olcsó eljárást alkalmazzák.*

Az adóemelés tehát sok-sok kedves kutyának a sorsát pecsételte meg anélkül azonban, hogy az intézkedés elérte volna valódi célját, mert a kóbor-kutyák száma nemhogy csökkenne, hanem, épp a súlyos adóteher miatt, folyton emelkedik. Sokan vannak ugyanis, akik nem viszik el kutyáikat az állatorvosi főiskolára, hanem egyszerűen szélnak engedik őket és sorsára bízzák a kutyákat, ahelyett hogy eladnák, vagy azt az eljárást követnék, amely a legegyszerűbben és a legrövidebben elintézi a kutyák sorsát. *A síntérek pedig nem ezeket a gazdátlan kóborló kutyákat fogdoszák össze előszeretettel, hanem inkább azokat a dédtegetett, a drága pénzen vásárolt ebeket, amelyeket gazdájuk véletlenül szabálytalanul vezet az utcán.* Előfordult legutóbb is, hogy a síntér egy olyan kutyát fogott el, amelynek tulajdonosa egy előkelő hölgy, épp autójába szállt és nyitva hagyta az ajtót, hogy kutyája is utána szálljon. A kutya szabadon volt, gazdája a szájkosarat is levette, a síntér azonban felhasználta ezt a néhány szabálytalan pillanatot és elfogta a kutyát. Naponta előfordulnak hasonló esetek.

Az ebtulajdonosok körében különben is meglehetősen elgedetlenség tapasztalható, mert a fővárosi tanács intézkedése szerint hiteles okmányokat a kutyák számára csak az Országos Ebtenyésztő Egyesület adhat és a hatósági intézkedés kizárta a többi ebtenyésztő egyesületet, közöttük a Magyar Dobermann-tenyésztők és a Vics-

latenyésztők egyesületeit, valamint a *Magyar Foxterrier Egyesületet*, nem beszélve a vidéki egyesületekről. Azokat a kutyákat, amelyeket a sintérek fognak el, gazdáik közbenjárására legtöbbször sikerül elhelyezni az állatorvosi főiskola klinikáján, ahol dr. *Merek József* egyetemi tanár úr gondozása alá kerülnek.

Itt azután *90 napi megfigyelésre* *ítélték* a kutyákat, amelyeket a betegségek szerint különböző osztályokon helyeznek el. Ha valaki belép ebbe a kutya-klinikába, éktelen ugatás fogadja. Különböző ketrecekben várják soruk jobbrafordulását a legkülönbözőbb fajtájú kutyák. Görbelábú daxlik, függő foxik, haragos nézésű bulldogok és izgatott farkaskutyák raboskodnak itten. Az egész intézmény nagyszerűen gondoskodik a *betegekről*, de még a *gyanusakról* is. A legkülönbözőbb kosztot kapják, amit az orvos rendel. Természetesen el vannak különítve a ragadós betegek.